

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת נשוא תש"פ

פרשה מאירה

ברכה באהבה

בפרשת נשא כתובה המצוה המיוחדת של ברכת הכהנים. ברכת הכהנים היא כמובן מצוה ששייכת רק לכהנים. על הכהנים לברך את בני ישראל, וכמו שנהוג בכל בקר בזמן תפלת השחרית בבית הכנסת.

לפני קיום המצוה, הכהנים מברכים ברכה מיוחדת: 'אשר קדשנו בקדשנו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה, ומיד החזן מקריא את מלות הברכה, והכהנים מברכים 'ברכה ה' וישמרה'.

דבר מאוד מיוחד יש בברכה הזו של הכהנים: היא חייבת להיות באהבה. הכהנים מצוים לברך את עם ישראל דוקא באהבה! נפסק להלכה שכהן שיש בלבו שנאה על אדם מהקהל, אינו יכול לקיים את מצות ברכת הכהנים. עד כדי כך!

מכאן נלמד עד כמה חשוב להרבות אהבה בעם ישראל. על ידי אהבת ישראל אנחנו מאפשרים לברכה של הכהנים, שהיא ברכתו של הקדוש ברוך הוא - לחול עלינו!

לרכישת מנוי לערוץ הילדים

התקשרו: 02-6461323

או באתר ערוץ מאיר לילדים

פרש רכוב על סוס אביר רכב בין שבילי העירה הקטנה. היתה זו עירה שבה חיו בשלום ובשלום יהודים ונאנים, אלו לצד אלו. למרבית הפליאה לא נתקלו יהודי המקום בשנאה מצד התושבים הגויים, והם הודו לבורא עולם שנתן להם מקום שקט לגור בו.

בזמנים אלה עמדה עננה של עצב בין בתי העירה, ושכנה בעקור על בתייהם של היהודים. רב המקום, שהגיע לגיל מפלג, הסתלק לבית עולמו, וזמן ושבע ימים. היהודים התאבלו על לכתו של רבם האהוב, שהורה להם את הדרך ופסק להם בשאלות הלכתיות שצצו פה ושם. גם דרשה נאה היה נושא הרב המנוח מדי שבת בין מנחה לערבית, והתושבים היהודים נהנו מן הפנינים שהשמיע. הם היו יהודים טובים ונתינים, והרב העניק להם את קורת הגג הרוחנית הנצרכת.

כעת, בלכתו של רב העירה לעולמו, התהלכו יהודי המקום בתחושה של עצבות. אולם ידעו גם ידעו כי סוף אדם למיתה, ואיש אינו חי לעולם, גם אם הוא צדיק הדור. אלא שבטעיה אחת העיקה עליהם: מי יהיה הרב החדש? מי יחליף את מקומו של הרב הקודם? וישננה - אין.

מושל הכפר, שגם הוא נטה חסד אל היהודים ונהג עמם בנעים, החליט לטל את משימת מציאת הרב לעצמו. הוא שלח את אחד מעבדיו, והלה הסתובב בין סמטאות העירה כשהוא רוכב על סוס ומכריז: 'מי שמבקש להגיש מעמדות לתפקיד הרב היהודי, שיגש מחר בבקר לבית המושל'!

התושבים שמעו את הכרוז ונענעו בראשם. לא, הם אינם חושבים עצמם לרבנים בעלי כשר הוראה. למחרת בבקר לא נכנס איש מן התושבים היהודים לבית המושל, אולם רבים מהם התגודדו סביב חצר ביתו כדי לראות מי עשוי להיות הרב הבא שלהם. מחזק נראה יהודי שלראשו כובע רחב ושלגופו חליפה ארוכה. עודם מתבוננים מיהו האיש, והנה לחדרתם הם מזוהים בדמות את סאשה, אחד מן הכפריים הערלים מהעירה, כשהוא צועד מעדנות אל בית המושל.

'מה עושים?' שאלו היהודים אלו את אלו. 'אסור לנו לאפשר לו להיות רב! בכל הכבוד והאהבה ששוררים בינינו לבין הגויים, לא יתכן שהרב שלנו יהיה בעצמו גוי! אבל כיצד נמנע ממונו את המזימה?' סאשה הביט עליהם מחנה. הוא תכנן לגרף קפה ולקבל לעצמו תפקיד שיפרנס אותו. במקום שאין רבנים - הוא יהיה רב...

הפסח שבחבורה - תושב בשם יוסף - נרתם לעזרת היהודים בלם. הוא החליט להקנס לבית המושל ולראות אולי ויכל להציע את עצמו, בבחינת הרע במיעוטו. לפחות לא יהיה להם רב גוי. 'מהם התנאים לבחירת הרב?' שאל את המושל. הלה השיב: 'על המתמודדים לשאת בפני דרשה מספרי היהודים, וני שדרשתו תשא חן בעיני יותר - הוא יהיה הרב'. יוסף הגיש את מעמדותו, והמושל הזמין אותו להתמודד למחרת באותה השעה מול סאשה.

בהגיע הזמן התייצבו שני המעמדים - היהודי והגוי - בפני המושל. 'סאשה, בכבוד! הנה יוסף בידו, והתושב הגוי פצח בדרשה שהכין. הוא למד היטב את המשנה הראשונה מששת סדרי המשנה, והחל מסביר - בטוב טעם, יש לומר - את ההלכות העולות ממנה. דבורו היה שוטף והסבירי קולחים, אבל יוסף לא היה נראה מטרד. כשסיים מחא המושל כפים בהנאה וחיך לעמת סאשה. 'פה מאד! החמיא לו. 'וכעת תורה, יוסף'. היהודי נעמד על מקומו, פתח את הספר שבידו - שהיה חמש בראשית - והחל קורא מתוכו ומסביר את סדר בריאת העולם. דבריו היו מענינים, אולם כשר הדבור שלו לא השתהה, אבל הפעם בהתלהבות פחותה בהרבה. גם החייד ששל פניו לא היה רחב כמו קודם, כשחיד לסאשה.

'דברת יפה, פנה ואמר ליוסף. 'אבל ידידך כאן דבר יותר יפה ממך. ולכן, בכל הכבוד, אני חושב שהוא ראוי לכהן בתור הרב היהודי של העירה'. יוסף בקש את רשות הדבור: 'מושל נכבד, הרשה לי להראות לך את הספר שבידי. זהו חמש בראשית, ובו אכן מופיע סדר בריאת העולם. הנה תוכל לראות שכתוב בו 'בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ'. ואלו אני תראתי כביכול מתוכו ואמרתי 'בראשית ברא אלקים את אדם ואת חוה'... אם ידידי שפאן לא תמן אותי, סימן שהוא אינו בקיא כלל בספרי היהדות, אפילו לא בפסוק הראשון! האם אחד שפכה מתאים להיות רב ליהודי העירה?'

'צדקו דברך', הסכים המושל עם יוסף, ועוד באותו יום נתן לו כתב מנוי כרבם של יהודי המקום...

ישנם דברים בסיסיים שעל כל יהודי לדעת אותם. בשביל זה צריך ללמוד - אפילו מעט - תורה והלכה. ולא, אף תהיה לנו שיכוח לעם היהודי? רק על ידי ידיעת עקרי היהדות נוכל להרגיש שייכים לעם ישראל.

באדיבות "שלום לעם"

שומרים על היגיינה (ניקיון) ונשמרים מהקורונה!

שאלות בפרשה

1. מהם 3 האיסורים המרכזיים של הנזיר?
2. האם מותר לנזיר לאכול ענבים?
3. האם ידוע לכם על אדם מהתנ"ך שהיה נזיר גיבור?
4. מכמה פסוקים מורכבת ברכת הכהנים?
5. כמה מילים יש בברכת הכהנים?
6. מי היה נשיא שבט יהודה?
7. איזה שבט לא השתתף בקרבנות הנשיאים?

חידת חדגא:

אילו צבים בפרשה
אינם חיים?

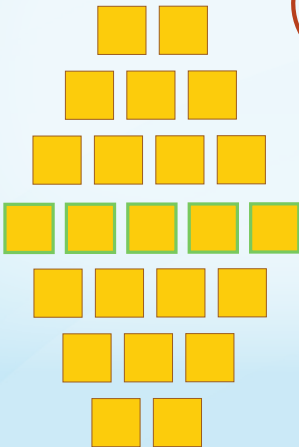

חידת פולקע:

מצאו 5 פסוקים רצופים,
שכל אחד מהם פרשייה
בפני עצמו!

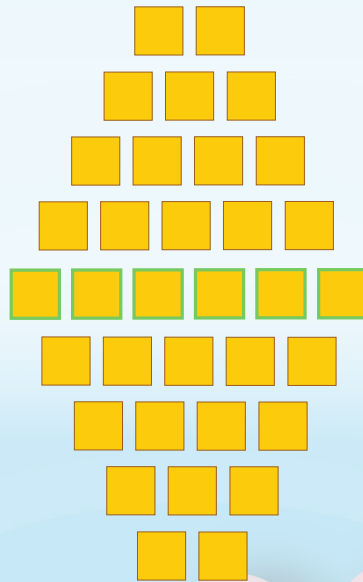

פירמידות מילים

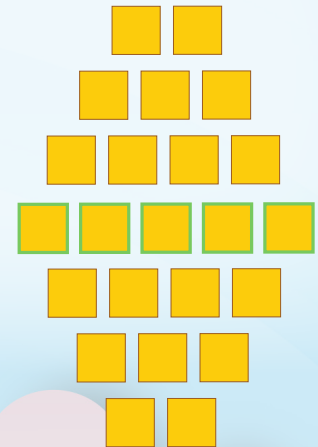
הגדרות:

אוכל שמיים
תרדמה
מסדיר
מברכים את העם
חיה קטנה
מידת לח
כן

הגדרות:

מילת שאלה
לא יבשתי
הפחיד
הטובים ביותר
12 הביאו קרבנם
נציב אנשים
ראש העם
לא גברי
מתנה

הגדרות:

זז
חסר בול
גורם
אסורים לנזיר
ממוזג
לשם שולחים
אומה